

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Verwaltungsgericht Berlin (Germania) la 3 octombrie 2011 — Deutsche Umwelthilfe e.V./Bundesrepublik Deutschland

(Cauza C-515/11)

(2012/C 32/22)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Berlin

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Deutsche Umwelthilfe e.V.

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland

Întrebările preliminare

1. Articolul 2 punctul 2 a doua teză din Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că și activitățile organismelor și ale instituțiilor care privesc activitatea de legiferare desfășurată de executiv în temeiul unei abilitări conferite printr-o lege adoptată de parlament constituie activități desfășurate în calitate de autoritate legislativă?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, astfel de organisme și instituții sunt excluse din domeniul de aplicare al noțiunii „autoritate publică” în mod permanent sau numai până la încheierea procedurii legislative?

⁽¹⁾ JO L 41, p. 26, Ediție specială, 15/vol. 9, p. 200.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van koophandel te Antwerpen (Belgia) la 7 noiembrie 2011 — Pelckmans Turnhout NV/Walter Van Gastel Balen NV și alții

(Cauza C-559/11)

(2012/C 32/23)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van koophandel te Antwerpen

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Pelckmans Turnhout NV

Pârâte: Van Gastel Balen NV, Walter Van Gastel NV, Walter Van Gastel Schoten NV, Walter Van Gastel Lifestyle NV

Întrebările preliminare

1. Programul de lucru de șapte zile săptămânal al unui punct de vânzare al unui comerciant și publicitatea acestui program de lucru trebuie considerate acțiune, omisiune, comportament, demers sau comunicare comercială, inclusiv publicitatea și comercializarea, efectuată de un comerciant, în directă legătură cu promovarea, vânzarea sau furnizarea unui produs către consumatori, și, prin urmare, practică comercială în sensul Directivei 2005/29/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori?
2. Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori sau o altă dispoziție din dreptul Uniunii, de exemplu, articolele 34, 35, 49 sau articolul 56 TFUE, se opune unor dispoziții naționale precum cele de la articolele 8-14 din Legea din 10 noiembrie 2006 care — sub rezerva excepțiilor enumerate în această lege — obligă comercianții să aleagă o zi de repaus săptămânal pentru punctul de vânzare, având în vedere faptul că aceste dispoziții interzic în orice caz comerciantului stabilirea unui program de șapte zile săptămânal al punctului său de vânzare, și aceasta fără a ține seama de efectele reale sau probabile ale acestei interdicții asupra consumatorului mediu și de aspectul dacă în împrejurări concrete această acțiune trebuie considerată încălcare a diligenței profesionale sau a practicilor comerciale loiale, precum și de faptul că timpul de repaus legal al lucrătorilor este garantat independent de această lege prin alte dispoziții legale?

⁽¹⁾ JO L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Landgericht Düsseldorf (Germania) la 16 noiembrie 2011 — Novartis AG/Actavis Deutschland GmbH & Co KG, Actavis Ltd

(Cauza C-574/11)

(2012/C 32/24)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Düsseldorf